

handling og diskussion rapporter herom. Til de fra dansk side afgivne rapporter var der intet at udsætte.

En oversigt over de af Arbejdsorganisationens generalkonference vedtagne konventioner er givet i bilag 1, og en oversigt over de af Danmark ratificerede konventioner i bilag 2. Antallet af ratifikationer fra alle medlemsstater var på konferencens tidspunkt 1112.

4. Forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere.*)

På sin 30. samling i Genève 1947 opstillede arbejdskonferencen et omfattende program for international regulering af forholdet mellem arbejdsgiver og arbejdere, omfattende følgende spørgsmål:

- 1) Spørgsmålet om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig.
- 2) Gennemførelse af princippet om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger.
- 3) Kollektivaftaler.
- 4) Mægling og voldgift.
- 5) Samarbejde mellem offentlige myndigheder og arbejdsgivernes og arbejderne organisationer.

Spørgsmål 1 fandt sin løsning igennem vedtagelse på den 31. samling i San Francisco 1948 af konvention nr. 87 om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig.

Det under 2 nævnte spørgsmål blev løst af den 32. samling i Genève 1949, som vedtog konvention nr. 98 om gennemførelse af principperne for retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger.

De under 3—5 nævnte spørgsmål var opført på dagsordenen for konferencens 33. samling til første-behandling. Det lykkedes imidlertid kun at nå igennem spørgsmål 3 og 4, men det vedtoges for spørgsmål 5's vedkommende at optage det på dagsordenen for næste samling til første-behandling.

De under 3 og 4 nævnte spørgsmål behandlede i første omgang af en komité, som konferencen vedtog at nedsætte, og som bestod af 84 medlemmer, nemlig 42 regeringsrepræsentanter, 21 arbejdsgiverrepræsentanter og 21 arbejderrepræsentanter. Hvert regeringsmedlem havde een stemme, og hver arbejdsgiver- og arbejderrepræsentant 2 stemmer.

Som formand for komitéen blev valgt direktør *Erik Dreyer*, medens den franske regeringsrepræsentant, frk. *Olga Raffalovich* blev valgt som rapportør.

Som grundlag for sine forhandlinger havde komitéen et af Det internationale Arbejdsbureau udarbejdet udkast til konklusioner.

Komitéen behandlede først det under 3 nævnte spørgsmål om kollektivaftaler og gik efter en kort generaldebat over til en drøftelse af de enkelte paragraffer i bureauets udkast.

Bureauet havde foreslået, at den internationale regulering af spørgsmålet om kollektivaftaler skulle have form af en henstilling. Heroverfor stillede arbejdergruppen forslag om, at man burde sigte på at få vedtaget en international konvention. Som grund herfor anførte man, at den nødvendighed, som der er for i udstrakt grad at anvende kollektivaftaler, og som allerede var blevet fremhævet i den i 1949 vedtagne konvention, ville blive mest virkningsfuldt og højtideligt bekræftet gennem en konvention, selvom denne indskrænkede sig til de bredere principper og overlod visse spørgsmål til nærmere regulering

*) Se også beretningerne fra 1947, 1948 og 1949.